

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Zdeňky Jungvirtové a soudkyň JUDr. Ivany Urbanové a Mgr. Jany Barcalové ve věci

žalobce: [redacted] narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Michalem Vejľupkem
sídlem Pařížská 6, 400 01 Ústí nad Labem

proti
žalovanému: [redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátkou JUDr. Věrou Valnou
sídlem Česká 1175, 377 01 Jindřichův Hradec II

o uložení povinnosti zdržet se zásahů do vlastnického práva, o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 26. 6. 2019, č. j. 22 C 273/2014-269

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu **se** ve výrocích I., III. a IV. **potvrzuje**.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady odvolacího řízení ve výši 2 178 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám advokáta JUDr. Michala Vejľupka.

Odůvodnění:

1. V záhlaví citovaným rozsudkem, okresní soud (dále jen „soud prvního stupně“) uložil žalovanému povinnost zdržet se obtěžování žalobce na pozemku parc. č. [redacted] v obci Most, katastrální území Most II zapsaného na listu vlastnictví č. [redacted] u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Most spadem jehličí ze dvou vzrostlých borovic vejmutovek stojících na pozemku parc. č. [redacted] v obci Most, v témže katastrálním území (výrok I.), zamítl žalobu, co do nároku žalobce na zdržení se obtěžování zastíněním a obtěžování kořenovým systémem dvou vzrostlých borovic

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Vladimíra Janků.

(K.ř.č. 1 – rozsudek - 1. strana)

vejmutovek odebírajícím vodu a živiny z pozemku parc. č. [REDAKCE] (výrok II.), žalobci uložil povinnost nahradit žalovanému náklady řízení ve výši 4 085 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právní zástupkyně žalovaného (výrok III.) a žalobci uložil povinnost nahradit na znalečném částku 25 047 Kč a žalovanému povinnost nahradit na znalečném částku 12 336 Kč, a to České republice, na účet Okresního soudu v Mostě, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok IV.).

2. Soud prvního stupně takto rozhodl o žalobě, kterou se žalobce domáhal, aby se žalovaný zdržel obtěžování žalobce zastíněním a spadem jehličí ze dvou vzrostlých borovic vejmutovek na jeho pozemek a rovněž obtěžování žalobce zastíněním a kořenovým systémem těchto borovic, odebírajícím vodu a živiny z pozemku žalobce, parcelní číslo [REDAKCE], neboť borovice stojí na pozemku parcelní číslo [REDAKCE]. Oba pozemky leží v obci Most, katastrální území Most II a jsou zapsané u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Most. Svůj návrh žalobce odůvodnil tím, že jako spoluvlastník užívá pozemek parcelní číslo [REDAKCE] k účelu v souladu s evidencí tohoto pozemku v katastru nemovitostí, tj. k pěstebním účelům, když pozemek je evidován jako zahrada. Pozemek je dvěma borovicemi žalovaného znehodnocován, kdy tyto stromy již po několik let stíní pozemek žalobce, čímž způsobují jeho neúrodnost. Dále je díky spadu jehličí nepříznivě ovlivňována činnost půdních organismů a rovněž způsobuje neúrodnost pozemku. Neúrodnost pozemku dále způsobuje i kořenový systém obou borovic, kterými je odebírána voda a živiny z předmětného pozemku. Žalobce poukazoval, že v okolí osmi metrů od uvedených stromů již není žádná úroda. Toto obtěžování jde nad rámec přiměřený místním poměrům, neboť v okolí není podobného omezení vlastnického práva.
3. Žalovaný se bránil tím, že obtěžování žalobce jeho borovicemi není nepřiměřené místním poměrům, když i v okolních zahradách rostou vysoké stromy. Dále uvedl, že nabídl žalobci provedení jejich ořezu, pokud získá potřebné povolení orgánů ochrany přírody. Příslušný orgán sdělil, že nejsou splněny podmínky pro vykácení stromů. Ořez byl následně proveden. Ke stínu žalovaný uvedl, že tento je minimální. Žalovaný nabídl žalobci odklizení jehličí s frekvencí jednou měsíčně. K pěstování plodin žalovaný uvedl, že je přímo pod stromem nelze pěstovat, nicméně se jedná o omezený prostor a žalobce má velkou možnost pěstovat plodiny na zahradě jinde. Rovněž zdůraznil, že se nebrání ořezu stromů, avšak pouze za souhlasu úřadu, který ovšem ořez odmítá.
4. Soud prvního stupně vyšel ze zjištění, že pozemek parcelní číslo [REDAKCE] (dále jen „předmětný pozemek“) vlastní, ve společném jmění manželů, žalobce a jeho manželka [REDAKCE] v rozsahu 2/3 podílu a v rozsahu 1/3 podílu jsou vlastníky, ve společném jmění manželů, [REDAKCE] a [REDAKCE]. Předmětný pozemek je v katastru nemovitostí veden jako zahrada, zemědělský půdní fond. Obtěžováním žalobce se zabýval Magistrát města Mostu, odbor životního prostředí, podle něhož ani jedna z dřevin nesplňuje podmínky pro kácení a upozornil, že jejich ořez, nesloužící k ošetřování či udržování dřevin je přestupkem. Podle znalce Ing. Miroslava Lásky je předmětný pozemek funkčně rozdělen do dvou celků, a to zatravněnou plochu navazující k okolí obytné vily a produkční plochu, využívanou k pěstování zeleniny na záhonech v přímém sousedství s pozemkem parcelní číslo [REDAKCE] (dále jen „sousední pozemek“). Obě borovice vejmutovky se nacházejí na sousedním pozemku u hranice předmětného pozemku, kde se nacházejí i záhony žalobce. Jedna borovice je od hranice obou pozemků vzdálena 63 cm, její výška je asi 12 m a šíře koruny asi 8 m kuželovitého tvaru, druhá borovice je vzdálena od hranice obou pozemků 70 cm, její výška je asi 10 až 11 m a šíře koruny 6 m kuželovitého tvaru. Obě dřeviny jsou zdravé. Spad jehličí z obou borovic je celoroční, jehličí se téměř nerozkládá a vytváří nepropustnou vrstvu, jakýsi mulč, který ovlivňuje nízké bylinné patro a rostliny zadusí. Obranou je důsledné pravidelné odstraňování spadlého jehličí. Stejný druh borovice o stejné výšce se v okolních zahradách nevyskytuje. Soud prvního stupně učinil místní ohledání předmětného pozemku, který z větší části tvoří travnatá plocha, navazující k vilovému domu a dále záhony, které se nacházejí v blízkosti obou borovic. Na záhonech je pěstována drobná zelenina a květiny. Pod borovicemi na

předmětném pozemku bylo spadané jehličí, tvořící hustou vrstvu, která byla viditelná i na střeše zahradní stavby. Pokud jde o výšku borovic, nebyla k okolním stromům nijak výjimečná.

5. Soud prvního stupně projednávanou věc posoudil podle zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku ve znění účinném od 1. 1. 2014, ovšem neaplikoval ustanovení § 1017 odst. 1 citovaného zákona, podle něhož by bylo i možné stromy odstranit, neboť borovice byly vysázeny před 1. 1. 2014 a citované ustanovení lze aplikovat na stromy, vysázené po 1. 1. 2014. Dospěl k závěru, že spad jehličí v množství, které bylo shledáno, omezuje obvyklé užívání předmětného pozemku jako zahrady, neboť je tímto spadem zabráněno jakékoli běžné vegetaci, jehličí tvoří nepropustnou vrstvu. Tento spad jehličí je nepřiměřený místním poměrům, když podle znalce se v okolních zahradách nevyskytuje stejný druh borovice o stejné výšce. Nárok žalobce proto shledal oprávněným, a to v souladu s § 1013 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku ve znění účinném od 1. 1. 2014, neboť zahrada je podle přílohy k vyhlášce č. 357/2013 Sb., obsahující technické podrobnosti pro správu katastru, je zahrada definována jako druh pozemku a) na němž se trvale a převážně pěstuje zelenina, květiny a jiné zahradní plodiny, zpravidla pro vlastní potřebu, b) souvisle osázený ovocnými stromy nebo ovocnými keři, který zpravidla tvoří souvislý celek s obytnými a hospodářskými budovami, c) funkčně spojený a užívaný s budovou, s charakterem okrasné zahrady, na kterém převládá travnatá plocha, zpravidla doplněná trvalými porosty většinou okrasného charakteru, ke kterým lze přiřadit i dřeviny charakteristické pro ovocné a lesní porosty. Předmětný pozemek je žalobcem užíván k pěstebnímu účelům a z větší části je zastavěn a funkčně spojen a užíván s vilovým domem, který je umístěn i na sousedním pozemku. K argumentu žalovaného, že žalobce sám jako spoluvlastník předmětného pozemku není aktivně legitimován k podání žaloby, soud prvního stupně uvedl, že každému ze spoluvlastníků náleží právo k celé věci, omezené jen stejným právem druhého spoluvlastníka. Pokud se spoluvlastník domáhá ochrany vlastnického práva k věci v podílovém spoluvlastnictví, nijak tím druhého spoluvlastníka neomezuje, naopak brání společný majetek proti zásahům třetích osob. Soud prvního stupně zamítl návrh žalovaného na provedení odborného vyjádření o bonitě půdy, neboť jej považoval za nadbytečný, s ohledem na zjištěné skutečnosti a uložení povinnosti k zajištění úklidu jehličí a zamítl i návrh žalobce na provedení jeho účastnického výslechu k otázce subjektivního sužování imisemi a jejími následky, neboť soud se zabývá imisemi z hlediska objektivního, tj. z hlediska obvyklých společenských názorů, přičemž ne každé obtěžování zakládá oprávnění bránit se mu žalobou. Tato možnost je dána jen obtěžováním nad míru přiměřenou poměrům a tuto je nutné posoudit vždy podle okolností konkrétního případu s přihlédnutím ke všem skutečnostem, které v této souvislosti vyšly v řízení najevo. Soud prvního stupně zamítl i návrh žalobce na provedení důkazu odborným dendrologickým vyjádřením Ing. Pavla Jaroše, protože tento návrh učinil žalobce po koncentraci řízení a jeho další návrh na provedení důkazu fotodokumentací patnácti kusů vzrostlých borovic na jiném sousedním pozemku, čímž chtěl prokázat, že pokácení stromů je možné, záleží ovšem na vůli vlastníka, ale předmětem sporu nebylo relevantní tvrzení, k jehož prokázání byl důkaz navržen.
6. Výrok o náhradě nákladů řízení odůvodnil soud prvního stupně tím, že žalobce měl pouze částečný úspěch ve věci, a to v rozsahu jedné tvrzené imise ze tří, proto byl úspěšný v rozsahu 33 % a žalovaný v rozsahu 67 %, takže žalovanému náleží náhrada nákladů řízení v rozsahu 34 % vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení žalovaného v předmětné věci jsou představovány mimosmluvní odměnou ve výši 1 500 Kč [3 úkony právní služby po 1 500 Kč podle § 7 b. 4, § 9 odst. 1, § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) ve znění pozdějších předpisů – dále jen „advokátní tarif“], náhradou hotových výdajů ve výši 900 Kč (§ 11 odst. 1, § 13 odst. 4 advokátního tarifu), náhradou jízdného (cesta osobním automobilem k ústnímu jednání soudu dne 3. 6. 2019 a 24. 6. 2019 v délce 4 x 228 km) ve výši 5 414 Kč v souladu s § 13 odst. 5 advokátního tarifu a náhradou za promeškaný čas ve výši 1 200 Kč (12 promeškaných půlhodin) podle § 14 odst. 3 advokátního tarifu. Celkem činí náklady řízení žalovaného částku 12 014 Kč a 34 % z této částky představuje částku 4 085 Kč, která byla žalovanému na náhradě nákladů řízení přisouzena. Soud

prvního stupně rozhodl i o náhradě nákladů řízení, které vznikly státu, v souvislosti s vyhotovením znaleckých posudků, neboť stát má, podle výsledků řízení, proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Podle výsledku řízení byla proto uložena žalobci povinnost nahradit státu na nákladech znalečného 67 % z těchto nákladů a žalovanému 33 %. Na znalečném byla vynaložena celkem částka 37 383 Kč, z toho částka 10 233 Kč na znalecký posudek Ing. M. Lásky a částka 27 150 Kč na znalecký posudek doc. J. Kaňky. Povinností žalobce je zaplatit státu 67 % nákladů státu vynaložených, což představuje částku 25 047 Kč, povinností žalovaného pak zbývajících 33 %, které představují částku 12 336 Kč. Vzhledem k tomu, že žalobce již na zálohách na provedení znaleckých posudků zaplatil částku 37 500 Kč, bude mu po právní moci rozhodnutí vrácena částka 12 453 Kč.

7. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný včasné odvolání, které směřovalo výhradně proti vyhovujícímu výroku I. napadeného rozsudku. Odvolatel namítal, že žalobce a spoluvlastníci si již v roce 2012 stěžovali na existenci borovic a žalovaný se obrátil na Magistrát města Mostu, který mu oznámil, že k ořezání, ani ke kácení stromů nejsou splněny podmínky. Žalobce netvrdil ani neprokázal existenci rozumného důvodu k tomu, aby žalobě bylo vyhověno. Ke svým tvrzením o působení stromů na sousední pozemek, o údajné erozi půdy, o škodlivých vlivech kořenů, o vlivu zastínění pozemku na úrodu, o jejím znehodnocení, neuvedl žádné důkazy. Podání žaloby se jeví jako pokus žalobce obejít negativní rozhodnutí správního orgánu a prosadit odstranění stromů soudní cestou. Při místním ohledání soud prvního stupně zjistil, že spád jehličí není velký. Žalovaný předložil soudu prvního stupně stanovisko znalce Ing. Stanislava Štýse, DrCs., který stromy prohlédl a učinil závěr, že jejich pokácení by bylo v rozporu s platnými zákonnými normami. V zájmu ukončení sporu se účastníci dohodli, že žalovaný požádá Magistrát města Mostu o určení dendrologa s tím, že po jeho hodnocení by mohli spor uzavřít smírem. Soudu prvního stupně bylo dendrologické hodnocení dřevin předloženo, ovšem soud prvního stupně prohlásil, že je nepovažuje za důkaz a nebude se jím zabývat. Znalec dřevin Mgr. Milan Milfait konstatoval, že koruny stromů se z 85 % rozkládají nad pozemkem majitele a jsou lehce nakloněny do jeho zahrady, takže podstatná část spadaneho jehličí se nachází na pozemku žalovaného. Borovice jsou stále zelené a spád jehličí je minimální. Kromě toho uvedl, že spadane jehličí na předmětný pozemek náleží podle § 1016 odst. 1 o. z. žalobci a spoluvlastníkům předmětného pozemku a je na nich, jak s ním naloží. Podle odvolatele pěstuje žalobce pod borovicemi náročné rostliny na světlo, jako růže, rybíz, rebarboru a meruňky, které jsou ve vynikající kondici. Soud prvního stupně pochybil při hodnocení důkazů, neboť nepřihlédl ke všemu, co vyšlo za řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Nezjistil úplně skutkový stav a dospěl tak k nesprávným skutkovým závěrům a nesprávnému právnímu posouzení věci s následkem nesprávného rozhodnutí. Soud prvního stupně neměl relevantní podklady pro názor, že je třeba spadu jehličí na předmětný pozemek zabránit. Soud prvního stupně uložil žalovanému rozsudkem nemožné plnění a je proto nevykonatelný. Nevypořádal se ani s tím, že předmětný pozemek je ve spoluvlastnictví tří osob, kterých se rozhodnutí také dotkne, nejde o běžnou záležitost a dvě neměly možnost se k projednávané věci vyjádřit, řízení se neúčastnily, žalobci neudělily plnou moc a není vyloučeno, že plnění rozsudku by považovaly za zásah do svých vlastnických práv a vznikl by další spor. Žalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený výrok I. zrušil a nahradil výrokem, kterým žalobu ve vyhovujícím výroku ve věci samé zamítne a žalovanému přizná náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně a uloží mu povinnost nahradit státu náklady řízení.
8. Při jednání před odvolacím soudem žalovaný opětovně tvrdil, že pokud jehličí spadne, padají i šišky, a jestliže spadnou na pozemek žalobce, jedná se o jeho vlastnictví a může s ním naložit, jak chce. Pokud jde o spoluvlastníky předmětného pozemku, ti se sporu neúčastnili a ani nebyli vyslechnuti jako svědci, takže zájem o úklid je zřejmě bagatelní. Pozemky účastníků se nacházejí v tzv. lepší mostecké čtvrti, kde jsou krásné domy, jejich součástí je parková úprava, stromy patří

k místnímu koloritu, v této lokalitě se vyskytují vysoké stromy. Kromě toho, předmětné borovice jsou vzácné a je úžasné, že byly zachovány až do současné doby.

9. Žalobce k podanému odvolání pouze uvedl, že napadený výrok soudu prvního stupně považuje za věcně správný, když soud prvního stupně vycházel ze znaleckého posudku Ing. Lásky a místního ohledání, správně se vypořádal s provedenými důkazy a zjistil skutkový stav věci.
10. Krajský soud jako soud odvolací po zjištění, že odvolání bylo podáno osobou k tomu oprávněnou [§ 201 zákona č. 99/1964 Sb., občanského soudního řádu ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“)], že je přípustné (§ 201, § 202 o. s. ř.), a že bylo podáno v zákonné lhůtě (§ 204 o. s. ř.), přezkoumal napadené rozhodnutí i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v rozsahu podaného odvolání proti vyhovujícímu výroku ve věci samé a v závislých nákladových výrocích (§ 212 a § 212a o. s. ř.) a odvolání žalovaného neshledal důvodným.
11. Zamítavým výrokem ve věci samé se odvolací soud nezabýval, neboť nebyl odvoláním dotčen, a proto již samostatně nabyl právní moci (§ 206 odst. 3 o. s. ř.).
12. Soud prvního stupně, podle názoru odvolacího soudu, aplikoval v posuzované věci správně zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník ve znění účinném od 1. 1. 2014 (dále jen „o. z.“), a to v souladu s ustanovením § 3028 odst. 2 o. z.
13. Podle § 1012 o. z., vlastník má právo se svým vlastnictvím v mezích právního řádu libovolně nakládat a jiné osoby z toho vyloučit. Vlastníku se zakazuje nad míru přiměřenou poměrům závažně rušit práva jiných osob, jakož i vykonávat takové činy, jejichž hlavním účelem je jiné osoby obtěžovat nebo poškodit.
14. Podle § 1013 odst. 1 o. z., vlastník se zdrží všeho, co působí, že odpad, voda, kouř, prach, plyn, pach, světlo, stín, hluk, otřesy a jiné podobné účinky (imise) vnikají na pozemek jiného vlastníka (souseda) v míře nepřiměřené místním poměrům a podstatně omezují obvyklé užívání pozemku; to platí i o vnikání zvířat. Zakazuje se přímo přivádět imise na pozemek jiného vlastníka bez ohledu na míru takových vlivů a na stupeň obtěžování souseda, ledaže se to opírá o zvláštní právní důvod.
15. Vlastník má právo se svým vlastnictvím libovolně nakládat, v mezích právního řádu, ovšem věta druhá § 1012 o. z. mu zakazuje nejen zneužívat vlastnické právo, ale i nad míru přiměřenou poměrům závažně rušit práva jiných osob. Obtěžováním „nad míru přiměřenou“ je takový výkon vlastnického práva k věci, jehož důsledky fyzicky přesahují věc samu a působí na jiné osoby, nebo na věci ve vlastnictví jiné osoby, a to prokazatelně negativně. Práva nesmí být rušena závažně a nad míru přiměřenou poměrům. Každý je povinen snášet důsledky běžného, normálního užívání věci. Imisí se zpravidla rozumí pronikání účinků činnosti konané na jedné nemovitosti na nemovitost druhou. Vlastník neužívá cizí pozemek, ale účinek jeho činnosti se projevuje na sousedním pozemku, přičemž otázka, zda jde o podstatnou imisi, je třeba posuzovat podle místních zvyklostí. Imise jsou v § 1013 odst. 1 o. z. vyjmenovány jen demonstrativně a lze je, mimo jiné, rozlišovat na imise způsobené činností vlastníka a způsobené jeho nečinností. Každý je povinen snášet imise z obvyčejného, normálního užívání pozemku, jestliže podstatně neomezují obvyklé užívání jeho pozemku, nebo stavby na něm umístěné. Přiměřenost zásahu do vlastnického práva, shodně jako vážné ohrožení výkonu práva, musí být hodnocena se zřetelem ke všem okolnostem případu zásadně z objektivních hledisek. Ochrana proti imisím se uplatňuje negatorní žalobou, a proto se zásadně nelze domáhat, aby žalovanému bylo uloženo něco konat, ale naopak je mu ukládána povinnost zdržet se určitého, přesně vymezeného rušení. Ochrana ovšem nesměruje k tomu, aby žalovanému bylo uloženo konkrétní opatření.
16. Při přezkumu vyhovujícího výroku ve věci samé soudu prvního stupně, vycházel odvolací soud ze správných skutkových zjištění, jakož i správného skutkového závěru, zjištěného soudem prvního stupně a ztotožnil se i s jeho právním posouzením.

17. Odvolací soud je zajedno se soudem prvního stupně, že spad jehličí na předmětný pozemek žalobce ze dvou borovic vejmutovek ve zjištěném rozsahu podstatně omezuje užívání sousedního pozemku žalovaného, který je v katastru nemovitostí veden jako zahrada, zemědělský půdní fond. Zahradu, jak správně uzavřel soud prvního stupně, charakterizuje vyhláška č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška), a to v Příloze č. 1, jako pozemek, na němž se trvale a převážně pěstuje zelenina, květiny a jiné zahradní plodiny, nebo je osázený ovocnými stromy nebo ovocnými keři, nebo je funkčně spojený a užívaný s budovou, s charakterem okrasné zahrady, na které převládá travnatá plocha, doplněná trvalými porosty okrasného charakteru. Obě borovice jsou sice stále zelené, ale staré jehličí celoročně opadává, ovšem nerozkládá se, nýbrž vytváří nepropustnou vrstvu, která ve velikosti koruny každé z borovic, rostliny zadusí. Užívání této části zahrady k účelu, k němuž zahrada slouží je proto nemožné. Obě borovice byly vysázeny v těsné blízkosti hranice předmětného a sousedního pozemku, takže rozsah plochy, na kterou spadá jehličí na předmětný pozemek je poměrně značný. O množství spadaného jehličí se přesvědčil i soud prvního stupně při místním ohledání, když uzavřel, že pod borovicemi a v jejich bezprostřední blízkosti, tvořilo jehličí hustou vrstvu, která byla viditelná i na střeše zahradní stavby, o čemž pořídil i fotodokumentaci. Za správný považuje odvolací soud i závěr soudu prvního stupně, že spad jehličí ze dvou borovic vejmutovek na předmětný pozemek žalobce je nepřiměřený místním poměrům, neboť v okolních zahradách se sice vyskytují vzrostlé stromy, ovšem nikoli stejný druh borovice o stejné výšce a stáří. Pokud se žalovaný bránil tím, že žalobce může přemístit záhony na jinou část zahrady, pak je třeba připomenout, že obě borovice se nenacházejí na předmětném pozemku žalobce, nýbrž na sousedním pozemku žalovaného a žalobce je obtěžován imisemi, takže je to žalovaný, jako vlastník, kterému zákon ukládá povinnost, zdržet se všeho, co nad míru přiměřenou místním poměrům podstatně omezuje obvyklé užívání předmětného pozemku žalobcem.
18. K námitce odvolatele, že soud prvního stupně při místním ohledání shledal, že spad jehličí není velký, je třeba uvést, že soud prvního stupně naopak, po místním ohledání, učinil závěr, že „pod oběma borovicemi na pozemku parc. č. [redacted] bylo spadané jehličí tvořící hustou vrstvu, tato vrstva byla viditelná i na střeše zahradní stavby (viz fotodokumentace)“. Pokud jde o námitky žalovaného o kácení obou borovic, odvolací soud se jimi nezabýval, neboť po změně žaloby nebylo předmětem sporu a nezabýval se ani námitkami o obtěžování zastíněním, kořenovým systémem obou borovic, neboť žaloba o tomto obtěžování byla výrokem II. rozsudku soudu prvního stupně zamítnuta a zamítavý výrok nebyl odvoláním napaden. K námitce odvolatele, že soud prvního stupně nepovedl důkaz dendrologickým hodnocením dřevin, je třeba uvést, že účastníci se při jednání před soudem prvního stupně dne 3. 6. 2019 dohodli, že společně vyhledají odborníka na ořez borovic a na základě jeho vyjádření budou formulovat dohodu o prořezu a rovněž úklidu jehličí. Mgr. Milfait ovšem otázky účastníků nezodpověděl, protože mu ani nebyly kladeny, když žádost podal pouze žalovaný a adresoval ji odboru životního prostředí Magistrátu města Mostu, který měl provést odborné posouzení stavu dvou borovic a jejich vlivu na pozemek žalobce. Žádost žalovaného nebyla formulována k ořezu borovic, ani k úklidu jehličí, takže dendrologické hodnocení dřevin nebylo pro případnou dohodu účastníků použitelné. Pokud odvolatel namítal, že napadený výrok I. rozsudku je nevykonatelný, odvolací soud tento názor nesdílí, neboť na žalovaném, tedy povinném, zásadně bude, aby si sám zvolil opatření, jimiž zamezí dalšímu obtěžování žalobce. Zda jsou opatření dostačující, bude soud zkoumat až v případném řízení o zastavení exekuce. Námitku odvolatele, že spadané jehličí a šišky z obou borovic jsou vlastnictvím žalobce a může si s nimi naložit, jak chce, shledal odvolací soud za zcela nepřipadnou, neboť se nejedná o žádné plody spadlé ze stromů a keřů, jak má na mysli § 1016 odst. 1 o. z., nýbrž jde o imise (§ 1013 odst. 1 o. z.). K další námitce žalovaného, že stromy jsou od plotu vzdáleny a koruna je spíše nad pozemkem žalovaného, na který je i nakloněna a na pozemek žalobce může spadnout 15 % jehličí, je třeba připomenout, že jeden strom je od hranice pozemku žalobce vzdálen 63 cm a druhý 70 cm, takže jde o stromy vysázené v těsné blízkosti hranice pozemků účastníků a při velikosti koruny, která odpovídá i spadu jehličí, nelze této námitce odvolatele přisvědčit. S námitkou žalovaného, že soud prvního stupně se správně nevypořádal s tím, že pozemek je ve vlastnictví tří osob, nelze souhlasit,

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Vladimíra Janků.

(K.ř.č. 1 – rozsudek - 6. strana)

neboť soud prvního stupně se s touto námitkou žalovaného vypořádal správně, v odůvodnění rozsudku uvedl i důvody, pro které nelze tuto námitku považovat za důvodnou, ocitoval §§ 1116 a 1117 o. z. a odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky ze dne 30. 4. 2002, sp. zn. 28 Cdo 555/2002. Podle názoru odvolacího soudu lze, k této námitce odvolatele, odkázat i na rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 23. 1. 2017, sp. zn. 21 Cdo 493/201, podle něhož „Právo domáhat se ochrany předmětu spoluvlastnictví vůči neoprávněným zásahům ze strany třetích osob náleží spoluvlastníkům společně, ale zároveň i každému z nich samostatně, aniž by k tomu bylo souhlasu druhého spoluvlastníka zapotřebí. U společného jmění manželů (subjektů práv a povinností ke společnému jmění manželů) je tomu tak proto, že každému ze spoluvlastníků náleží právo k celé věci, omezené jen stejným právem druhého spoluvlastníka; jestliže se jeden z (bývalých) manželů domáhá ochrany vlastnického práva k věci ve společném jmění manželů, nijak tím druhého (bývalého) manžela neomezuje, naopak brání společný majetek proti zásahům třetích osob“. Pokud by tvrzení žalovaného, že lokalita, kde se nacházejí pozemky účastníků, patří tzv. do lepší mostecké čtvrti, kde stromy patří k místnímu koloritu a vyskytují se zde i vysoké stromy, bylo pravdivé, nic to nemění na skutečnosti, že v okolních zahradách se borovice stejného druhu, stejné výšky a stáří, nevyskytují.

19. Z vyložených důvodů, odvolací soud věcně správné rozhodnutí soudu prvního stupně v napadeném výroku I., podle § 219 o. s. ř., potvrdil, a to včetně správného rozhodnutí o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky a o náhradě nákladů, které vznikly státu za zaplacené znalečné.
20. Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení vychází ze skutečnosti, že žalobce byl plně úspěšný a má proto právo na náhradu nákladů odvolacího řízení, které účelně vynaložil (§ 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř.). Jedná se o mimosmluvní odměnu za jeden úkon právní služby advokáta [§ 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu] v částce 1 500 Kč (§ 7 a § 9 odst. 1 advokátního tarifu), náhradu hotových výdajů, vynaložených v souvislosti s poskytnutím právní služby v paušální částce 300 Kč (§ 13 odst. 1 a odst. 4 advokátního tarifu) a 21 % daň z přidané hodnoty ve výši 378 Kč [§ 137 odst. 3 písm. a) o. s. ř.]. Náhrady ostatních nákladů odvolacího řízení se žalobce výslovně vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je dovolání přípustné, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Účastník může podat dovolání do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu České republiky, prostřednictvím Okresního soudu v Mostě.

Ústí nad Labem 11. června 2020

JUDr. Zdeňka Jungvirtová v. r.
předsedkyně senátu

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 20.08.2020, ve výroku I. právní moci dne 20.08.2020, ve výroku II. právní moci dne 20.08.2020 a je vykonatelné dne 25.08.2020. Připojení doložky provedla Veronika Šolcová dne 22.01.2021.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Vladimíra Janků.

(K.ř.č. 1 – rozsudek - 7. strana)